

Wat Pho i solsken.

Jag är hund här.

Arne trampar från de stora turistattraktionerna till de riktigt gamla delarna av staden.

Arne cykelguidar i sitt älskade Bangkok

Detta borde vara vansinne. Cykla i Bangkok? En tiomiljonersstad, trafiken ett inferno och temperaturen sällan under 30-strecket.

– Håll er efter mig, hoppa av cykeln då jag hoppar av och led den om jag gör det, okej?

Arne Wilhelmsson från Borås ska guida på cykel genom Thailands huvudstad.

I långsam takt rullar vi genom lummiga gränder och ut på trottoaren till den breda gata som dundrar förbi stadens huvudattraktioner, Grand Palace och Wat Pho. De snirkliga palats-taken och guldornen glimmar i solen. Som en skolklass håller vi oss på led bakom Arne och trampar vidare runt den färgsprakande blomstermarknaden där orkidéer väler ut på trottoaren som stora buskar, genom grönsaksmarknaden med mango och ananas i stora högar.

Detta är Bangkok. Liksom gnistrande skyskraper, luftkonditionerade shoppingkomplex och däremellan små trähus med bakgårdar som viskande hemligheter. Medan det nya är lätt att upptäcka är det gamla snudd på omöjligt.

En sträcka som denna skulle vara hälsovådlig att gå. Hettan lamslår de flesta, och det känns som en galen idé att cykla. Men det är riktigt behagligt. Bangkok är platt och fartvinden fläktar, det är bara när man stannar som svetten rinner längs ryggen.

Arne började att studera thai redan i Sverige, har alltid haft en kärlek till Thailand och flyttade hit för fem år sedan.

Att ta turister på cykel "till andra sidan" är en kärleksförklaring till staden.

– Det finns ju så mycket att se bortom Grand Palace, jag vill visa, säger han och sätter sig på cykeln igen.

Nu bär det av över floden Chao Phraya där ännu ett tempel dallrar i värmen: Wat Arun, morgonrodnadens tempel. 104 meter högt och ett av Bangkoks allra vackraste byggnadsverk. Templet ligger vid Chao Phrayas strand och ingår i stort sett på alla båt Rundturer på floden. Men som cykelresenärer kan vi snabbt och smidigt besöka kvarteren runt omkring, och till gränder där ingen turist satt sin fot.

Nu möter vi de riktigt gamla delarna. Så här såg Bangkok ut förr, smala gator, ibland inte bredare än någon meter. Vi cyklar in mellan små trähus och ut i bananplantager, inramade i ett labyrintsystem av klonger (kanaler) där folk bor i hus på pålar. Arne visar på sina egna handritade kartor. Han vet vad han gör, hemma i Sverige jobbade han på posten med att lägga upp turer för brevbärare. Några så detaljerade kartor som Arne har gjort, finns inte på de här områdena. Att ta sig hit som turist på egen hand är för krångligt för att ens komma på tanken.

En av de riktigt stora sevärdheterna i Bangkok är den stora flytande marknaden en bit utanför staden. Men Arne vet var de lokala flytande marknaderna hålls, här slipper man trängas, priserna är dessutom betydligt lägre.

Lunchstopp någon timme senare alldeles intill vattnet. På små plastallriker serveras fried rice och muggar fylls med iste.

I långsam fart går turen sedan vidare, under tvättstreck, bland skällande hundar och vinkande barn, genom orkidéodlingar och till ännu några blänkande tempel.

TEXT OCH FOTO: BODIL SJÖSTRÖM KARTA: TOBIAS IVARSSON

